

کریس، متوسل زاده، کلوزه و دیگران

به بهانه بازتاب جهانی حرکت جوانمردانه رونالدو در بازی پارسپولیس، از نمونه های داخلی و خارجی چنین رفتارهای تحسین برانگیزی گفتیم

مجدد حسین زاده | روزنامه نگار

پرونده

در دقایق ابتدایی بازی پارسپولیس و النصر که از حساسیت بالایی برخوردار بود، «رونالدو» در محوطه جریمه پارسپولیس به خاطر تکل «سروش رفیعی» سرنگون شد. او به جای این که تا باید تصمیم داور و خوشحالی بابت آن، یک جنگ روانی راه بیندازد تا تیم داور و او را تحت فشار قرار دهد، خیلی سریع با حرکات دستش به داور نشان داد که خطایی روی او انجام نشده و اصلاً پناثی نبوده است. البته این که چرا رونالدو در آن صحنه به این شکل زمین خورد و بعد به سرعت اعلام کرد خطایی روی او صورت نگرفته، را از زوایای مختلف می توان بررسی کرد و حتی بعضی ها معتقدند که او این رفتار را انجام داد تا داور به خاطر تمارض، به او کارت ندهد اما از نحوه برخورد بازیکن با او که برای دور کردن توپ تکل زد، به نظر نمی رسد این طور باشد. به هر حال اقدام او در این دیدار، زیبایی اخلاق و روحیه ورزشی را یک بار دیگر نشان داد که بازتاب بسیاری در محافل ورزشی و غیرورزشی، رسانه های جهان و شبکه های اجتماعی داشت و مورد تحسین کاربران قرار گرفت. به طور مثال، پیج ESPN یکی از معتبرترین رسانه های ورزشی جهان با شکلک قلب و عکس رونالدو در این بازی به این اتفاق واکنش نشان داد. هر چند از این دست رفتارها در دنیای فوتبال کم است اما نمونه هایی از آن را به یاد داریم که در پرونده امروز زندگی سلام، یادی از آن ها خواهیم کرد. با ما همراه باشید.



ZENDEGI-SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

چهارشنبه ۸ آذر ۱۴۰۲

۱۵ جمادی الاول ۱۴۴۵ • ۲۹ نوامبر ۲۰۲۲

شماره ۲۱۳۷۰

۲۵۸۹

روزی که با فوتبال، تمام ایران خندید

۸ آذر ۷۶ روزی بود که نسل طلایی و دوست داشتنی فوتبال ایران در ملبورن یک اتفاق بزرگ را رقم زدند که بهترین خاطره فوتبالی چند نسل شد

سید مصطفی صابری | روزنامه نگار



تیم ملی خوبی داشتیم و باید خیلی زودتر از آن چه رقم خورد، به جام جهانی ۹۸ فرانسه صعود می کردیم؛ اما بدشانسی، ناداوری و لجبخت های کادرفنی در استفاده کردن و نکردن از برخی بازیکنان باعث شد همه چیز به روز آخر کشیده شود. اول آذر در تهران میزبان استرالیا بودیم. تری ونبلز مربی استرالیا که همین چندروز قبل فوت کرد حرف های ناشایستی درباره کشورمان زده بود. توصیفات استرالیایی ها از ایران طوری بود که انگار با کشوری عقب مانده طرف هستند که امنیت ندارد و حتی به همین دلایل واهی برای خودشان آب معدنی هم آورده بودند. ۱۲۸ هزار نفر ایستاده و لبریز از هیجان بازی را تماشا کردند. استرالیایی های مغرور گل اوار شدند. اما خداداد که با رفتن میلیی کهن دوباره فیکس شده بود، بازی را به تساوی کشاند. این نتیجه برای حریف که بازی برگشت در ملبورن و با حمایت تماشاگرانش وضع بهتری داشت مطلوب بود. ۸ آذر فرار سید. وقتی دیدیم پاشازاده به جای استاد اسدی بازی می کند نفس راحتی کشیدیم. تماشاگران حریف به سرود ما بی احترامی کردند. تیم استرالیا هم توفانی آغاز کرد. اما به آن نسل باور داشتیم. بازیکنانی که بیشترشان سیلی می گذاشتند. مثل مردم معمولی رفتار می کردند و خون گرم بودند. نسلی که حتی خوش تیپ ترین بازیکن تیم یعنی رضا شاهرودی روی صورتش اثری از عمل زیبایی نبود. همه ساده بودند و دوست داشتنی و برای شادی مردم می جنگیدند. بازیکنانی که خودروی چند میلیاردی نداشتند و وقتی بعد از کسب مقام سومی در جام ملت ها نفری یک موتور گازی جایزه گرفتند با ژست های پیروز روی همان موتور ها عکس گرفتند تا جلد وسط «دنیای ورزش» باشد. همین قدر خودمانی و بی آرایش. پس می شد امیدوار بود. اما حریف چپ و راست حمله می کرد. همان لحظات اول عابدزاده یک تک به تک را گرفت. یک تیر دروازه هم زدند. یک سانتر روی دروازه و عابدزاده توپ را یک دستی گرفت. اوضاع عجیبی بود. ساعت را که نگاه کردیم تعجب کردیم. فقط ۲۰ دقیقه گذشته اما نفس مان بند آمده بود. دقیقه ۳۲ مقاومت احمد رضا هم شکست. هنوز گل اول را هضم نکرده بودیم که دومی را خوردیم. مارکو ویدو کامدام ژست می گرفت. هری کیول از پیروزی تیش مطمئن بود و با شادی گلش قصد تحقیر ما را داشت. شانس آوردیم از لحظاتی به بعد بازیکنان زردپوش از روی شکم سیری موقعیت ها را خراب کردند. نوبت ما بود. علی دایی بازی بدون توپ انجام داد تا توپ پشت دفاع کندر قیب به مهدوی کیا برسد. اما مارکو بوسنیچ سد محکمی بود. توپ را که گرفت جوری به مهدی نگاه کرد که انگار می خواست با نگاهش بگوید به من نمی توانی گل بزنی. والدیر ویرا پشت سر هم سیگار می کشید و انگار کاری از دستش ساخته نبود. استرالیایی ها آماده جشن صعود بودند. تهامی به بازی آمد. همان که چند وقت قبل گفت بعد از سال ها فوتبال حتی خانه شخصی ندارد. تماشاگر استرالیایی تو ما را اپاره کرد. ورق برگشت. شوکی که قرار بود ما را تحت تاثیر قرار بدهد به نفع ما شد. خداداد و تهامی دفاع را به هم ریختند تا آقاکریم گل اول ما را بزند. ۴ دقیقه بعد لحظه ای بود که در حافظه همه ما ثبت شده و پاک نخواهد شد. مارکو بوسنیچ توپ را کاشت و شوت کرد وسط زمین. کریم روی سر هافبک حریف هد زد. توپ به شهریار فوتبال مار سید تا استپ کند و پاس تو را بزند از برای خداداد. جواد خیابانی بهترین گزارش عمرش را می کند؛ همان گزارشی که به خاطر هیجان زیادش و ریختن مردم به خیابان توبیخ شد. خداداد تک به تک مقابل بوسنیچ. تهامی پاس می خواهد اما خداداد مکش می کند تا توپ روی پای راستش بیاید و با بغل پا گوشه دروازه حریف را نشانه بگیرد. خیابانی فریاد می زند: توی دروازه... این غزال تیزبازی فوتبال ایران... یک لحظه رویایی، مادر یک قدمی جام جهانی بودیم، بعد از آن کابوس بازی با بحرین و ژاپن... اما استرالیا که فکر می کرد راحت برنده خواهد بود شکست پیش چشم هواداران خودی را باور ندارد. ساندر وپل ۸ دقیقه هم وقت اضافه می گیرد. استاد اسدی به زمین می آید تا از ترس آب دهان مان را نفوذ بدھیم اما دلاورانه شوت بازیکن حریف را بلاک می کند. یاشاسین اکبر آقا. تو به جای همه ما جلوی توپ رفتی. ثانیه ها کند شده. خاکپور و پاشازاده از جان مایه می گذارند. سانتر بلند را عابدزاده جمع می کند و به وسط زمین می زند. سوت آخر، بغض استیلی ترکید. دایی داوور بغل می کند. شاهرودی کم مانده مهدوی کیا را از خوشحالی خفه کند. برای اولین بار و در غریزی ترین رفتار ممکن بعد از یک مسابقه فوتبال به خیابان رفتم. بابت تلاش نسلی که از دل مردم بودند. نسلی از فوتبالیست ها که برای هر برد آیشان قرار دادهای شان بیشتر نمی شد. بازی که تمام شد توی فکر بودم که چه توجیهی برای غیبتم در کلاس فیزیک دبیرستان بیاورم، غیبت هایم زیاد شده بود. فردایش به مدرسه رفتم. بچه ها گفتند کلاس تعطیل بود؛ تلویزیون را به نمازخانه آوردند و گفتند هر کسی می خواهد این جا بازی را ببیند و هر کسی می خواهد به خانه برود. یادش به خیر، سهم ما از فوتبال نه حسرت ماشین ۱۰۰ میلیاردی فوتبالیست ها بود، نه استرس بیانییه ها و حاشیه ها. برای همین حتی مادر بزرگ ها هم سر سجاده نماز تیم ملی را دعا می کردند. سهم آن روزهای ما از فوتبال زندگی و شادی بود، مثل ۸ آذر ۷۶، روزی که تمام ایران به خاطر فوتبال خندید.

امید ابراهیمی | گل نکردن عمدی پناثی تا جوانمردانه

اردیبهشت سال ۱۳۹۱ و زمانی که تیم های النصر و سپاهان در لیگ قهرمانان آسیا به مصاف هم رفتند، «سو کای» بازیکن تیم سپاهان از حرکت بازیکنان النصر در رعایت بازی جوانمردانه استفاده غیر اخلاقی کرد و توپ پرتابی از سوی آن ها را به یک پناثی تبدیل کرد تا تیمش در موقعیت رسیدن به گل قرار بگیرد. اما «امید ابراهیمی» بازیکن آن زمان سپاهان این ضربه را به آرامی و شبیه پاس زدن دروازه بان النصر آن را مهار کند. ابراهیمی از عمد توپ را به گل تبدیل نکرد تا پاسخ حرکت جوانمردانه النصری ها را بدهد.



لوکا لوکوشویلی | راه کردن بازی برای نجات جان بازیکن حریف

«لوکا» به عنوان برنده جایزه بازی جوانمردانه سال ۲۰۲۲ توسط فیفا انتخاب شد و اگر یادتان باشد، جایزه خود را از دست «علی دایی» در مراسم بهترین های فیفا دریافت کرد. او در یکی از مسابقات تیمش در حالی که بازی جریان داشت و مدافع حریف نیازمند کمک اورژانسی بود، بازی را رها کرد و به سمت او رفت. این حرکت از سوی فیفا او را شایسته یکی از جوایز «برترین ها» کرد تا نامش در تاریخ به ثبت برسد.



پیمان رنجبری | هم کورس را برد و هم اخلاق را

اسفند سال ۱۴۰۱، مهاجم پیکان در بازی برابر فجر سپاسی به خاطر مصدوم شدن بازیکن حریف، توپ را قبل از تک به تک شدن به بیرون زد. این اتفاق در حالی افتاد که بازی در دقایق پایانی یعنی دقیقه ۸۸ دنبال می شد. رنجبری بعد از بازی در این باره گفت: «فکر می کنم مصدومیت بازیکن فجر سپاسی به خاطر شرایط زمین بود و در کورسی که با هم داشتیم، او مصدوم شد. در آن صحنه فقط یک احساس بود که باید توپ را بیرون بزنم و رسم جوانمردی بود. پس از آن دیدم که همه استقبال کردند و مربیان و مدیران خودمان و حتی باشگاه فجر سپاسی تشویق کردند».



و توپ را با یک سانتر داخل محوطه جریمه انداخت. دی کانپو بود و یک دروازه خالی بدون هیچ مزاحمتی، اما او توپ را نزد و با دست گرفت و به دروازه بان حریف که روی زمین بود اشاره کرد تا بازی قطع و مداوای او آغاز شود. حرکتی که کمتر در فوتبال شاهدش بودیم و باعث شد دی کانپو به خاطرش به جای آوازهای پر حاشیه، با بازی جوانمردانه شناخته شود.



امین متوسل زاده | جوانمردترین ورزشکار سال ۲۰۱۰ جهان

مهاجم فجر سپاسی در سال ۲۰۱۰ میلادی و در بازی با استیل آدین، وقتی دید دروازه بان حریف مصدوم شده و روی زمین افتاده است، توپ را به بیرون زد و حاضر نشد دروازه خالی را باز کند. امین متوسل زاده به خاطر این حرکت، نامزد دریافت جایزه جوانمردترین ورزشکار سال جهان شد و طی مراسمی که در هتل بیوروچ پالاس شهر لوزان سوئیس برگزار شد، این جایزه

مهاجم فجر سپاسی در سال ۲۰۱۰ میلادی و در بازی با استیل آدین، وقتی دید دروازه بان حریف مصدوم شده و روی زمین افتاده است، توپ را به بیرون زد و حاضر نشد دروازه خالی را باز کند. امین متوسل زاده به خاطر این حرکت، نامزد دریافت جایزه جوانمردترین ورزشکار سال جهان شد و طی مراسمی که در هتل بیوروچ پالاس شهر لوزان سوئیس برگزار شد، این جایزه



میروسلاو کلوزه | اعتراف باور نکردنی به زدن گل با دست

میروسلاو کلوزه مهاجم سابق تیم ملی فوتبال آلمان و بهترین گلزن تاریخ جام جهانی است که در چهار دوره جام جهانی یعنی کره-ژاپن ۲۰۰۲، آلمان ۲۰۰۶، آفریقای جنوبی ۲۰۱۰ و برزیل ۲۰۱۴ شوت کرده و در ۲۴ بازی ۱۶ گل به ثمر رسانده است. او در سال ۲۰۱۲ در جریان بازی ناپولی و لاتزیو رفتاری جوانمردانه انجام داد که در ذهن فوتبال دوستان ماندگار شد. او با دست گل زد و لوکابانتی، داور مسابقه این گل را قبول کرد. این اتفاق با اعتراض شدید بازیکنان ناپولی همراه شد اما داور توجهی نکرد تا این که کلوزه سریعاً داور رفت و اعتراف کرد که گل را با دست به ثمر رسانده است. داور هم این گل را مورد اعلام کرد.



مورتن و خهورست | واکنش جوانمردانه به اشتباه «نیکبخت»

سال ۱۳۸۱ و در تورنمنت چهار جانبه هنگ کنگ، بازی ایران و دانمارک در وقت های اضافه نیمه اول با برتری یک گله تیم ملی کشورمان دنبال می شد که اشتباه عجیب علیرضا نیکبخت واحدی باعث شد تا داور یک پناثی علیه تیم ما بگیرد. ظاهراً یکی از تماشاگران سوت می زند و نیکبخت به اشتباه تصور کرده که داور سوت پایان نیمه را زده و توپ را درون محوطه جریمه با دست برمی دارد. طبیعتاً داور هم طبق قانون اعلام ضربه پناثی می کند. اما «مورتن و خهورست» بازیکن تیم ملی دانمارک پس از مشورت با سرمربی این تیم ضربه پناثی را به بیرون زد که این حرکت



تیم لیدز | گل خوردن بدون هیچ دفاعی

در سال ۲۰۱۹ و در جریان دیدار دو تیم استون ویلا و لیدز در دقیقه ۷۵ بازی، لیدز در حالی به گل رسید که یکی از بازیکنان استون ویلا به دلیل مصدومیت در میانه های زمین روی زمین افتاد. در حالی که به نظر می رسید بازیکنان میزبان، توپ را بیرون خواهند زد، بازیکن لیدز در اقدامی غیر قابل پیش بینی و ناگهانی دست به حمله زد و توسط متئوش کلیچ، به گل رسید. بعد از این گل درگیری بین بازیکنان دو تیم آغاز شد. در ادامه مارچلوی بیلسا، مربی لیدز به شاگردانش دستور داد که به تیم حریف اجازه بدهند تا از میانه های زمین بدون



پائولو دی کانپو | جالب ترین جایزه بازی جوانمردانه

باورتان می شود جایزه بازی جوانمردانه فیفا در سال ۲۰۰۱ را یکی از جنجالی ترین و پر حاشیه ترین بازیکنان چند دهه اخیر فوتبال جهان یعنی پائولو دی کانپو گرفته است؟ ماجرا از این قرار است که این جایزه، هر سال به یک بازیکن به خاطر حرکتی به یادماندنی و جالب داده می شود. برای همین ملاک اهدای این جایزه روند رفتار یک بازیکن نیست و چنین تصمیمی برای اهدای جایزه می تواند نکات مثبت و منفی داشته باشد. اول این که ممکن است یک بازیکن روند رفتاری بسیار خوبی داشته باشد اما هیچ وقت چنین جایزه ای را کسب نکند چون حرکت به یادماندنی نداشته. مثل مالدینی که یکی از بهترین و با اخلاق ترین بازیکنان تمام ادوار بود. اما از طرفی یک بازیکن بداخلاق و پر حاشیه می تواند به خاطر حرکتی به یادماندنی برنده این جایزه

باشد مثل همین دی کانپو که این فرصت را به خاطر رفتار زیبایش در سال ۲۰۰۱ و در جریان بازی وستهم با اورتون به دست آورد. دی کانپو را آن سال همه به خاطر رفتارهای پر حاشیه، درگیری، پر خاش، ظن علاقیت نژادپرستانه و... می شناختند. او ترکیبی از تمام رفتارهای عجیب، خشن و نامناسب در فوتبال بود. تا این که یک سانتر بلند پشت دفاع اورتون این فرصت را ایجاد کرد تا با روی دیگر این مهاجم ایتالیایی که بیشتر دوران فوتبالش را در لیگ جزیره سپری کرده بود، آشنا شویم. در پی آن توپ بلند، دروازه بان اورتون که از دروازه بیرون آمده بود خواست توپ را دور کند اما واقعا مصدوم شد. آن هم در شرایطی که دور کردن توپ چون در کنترل او بود کار سختی نبود و برای همین مشخص بود در حال تمارض نیست. هافبک راست وستهم از این فرصت استفاده کرد

باورتان می شود جایزه بازی جوانمردانه فیفا در سال ۲۰۰۱ را یکی از جنجالی ترین و پر حاشیه ترین بازیکنان چند دهه اخیر فوتبال جهان یعنی پائولو دی کانپو گرفته است؟ ماجرا از این قرار است که این جایزه، هر سال به یک بازیکن به خاطر حرکتی به یادماندنی و جالب داده می شود. برای همین ملاک اهدای این جایزه روند رفتار یک بازیکن نیست و چنین تصمیمی برای اهدای جایزه می تواند نکات مثبت و منفی داشته باشد. اول این که ممکن است یک بازیکن روند رفتاری بسیار خوبی داشته باشد اما هیچ وقت چنین جایزه ای را کسب نکند چون حرکت به یادماندنی نداشته. مثل مالدینی که یکی از بهترین و با اخلاق ترین بازیکنان تمام ادوار بود. اما از طرفی یک بازیکن بداخلاق و پر حاشیه می تواند به خاطر حرکتی به یادماندنی برنده این جایزه